

Høringsnotat vedr. bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, bekendtgørelse om beredskab for elsektoren, bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren og bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne

Udkast til bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, bekendtgørelse om beredskab for elsektoren, bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren og bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne har været i høring i perioden fra den 2. april til den 23. april 2019.

Energistyrelsen har modtaget høringssvar fra Dansk Energi (DE), Dansk Fjernvarme (DFV) og Radius Elnet A/S (Radius) med bemærkninger til bekendtgørelserne.

I det følgende gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar. Energistyrelsens bemærkninger til de enkelte punkter fremgår efterfølgende i kursiv.

Bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen

1. DE finder ikke, at den foreslåede opkrævningsmodel i tilstrækkelig grad tager højde for en rimelig differentiering. Opkrævningsmetoden bør ske ud fra *hvor* forsyningskritiske den enkelte virksomheds anlæg og IT-systemer er, og dernæst *hvor* grundigt og omfangsrigt det enkelte tilsyn tilsvarende så skal være. DE foreslår, at Energistyrelsen eksempelvis kunne undlade fysiske tilsyn og alene lave et administrativt "skrivebordstilsyn" med de mindre virksomheder.

Tilsynet, som beløbet skal dække, er både tilsyn efter bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne og tilsyn efter enten bekendtgørelse om beredskab for elsektoren eller bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren. Ud over de særlige krav til ubemandede klasse-1 anlæg differentieres der ikke imellem kravene til tilsynet i bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren i forhold til, hvor forsyningskritiske de er, og derfor heller ikke i omfanget af tilsynsopgaven med virksomhederne. Det er alene i bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, der gøres forskel på kravene til virksomhederne afhængig af deres kategorisering, og i denne bekendtgørelse sker differentieringen alene i forhold til de krav, der stilles til virksomhedernes it-sikkerhedstjenester, og hvor ofte der føres tilsyn med virksomhederne, herunder hvor ofte der skal indsendes materiale til tilsyn.

Tilsynskravene herunder differentieringen er fagligt velunderbygget. Det er ikke muligt for Energistyrelsen ud fra en saglig vurdering at føre mindre grundige el- eller omfangsrige tilsyn med de små virksomheder efter bekendtgørelse om beredskab for elsektoren, bekendtgørelse om beredskab i naturgassektoren eller

bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, ved f.eks. kun at føre skrivebordstilsyn. I praksis ville det betyde, at disses forbrugere stilles forsyningsssikkerhedsmæssigt ringere, blot fordi de er tilsluttet et mindre selskab. Det er derfor Energistyrelsens vurdering, at de foreslåede gebyrsatser afspejler en rimelig differentiering og god balance.

2. DE anfører, at de foreslåede gebyrsatser er uproportionale og uhensigtsmæssige, da de rammer elkunderne hos de mindre netvirksomheder særligt hårdt. Det vil således efter DE's beregninger og opfattelse blive dyrere at være elkunde i et af de mindre netvirksomheders netområde end i de største netvirksomheders netområder, idet virksomheder med flere kunder har mulighed for at dele omkostningen ud på flere forbrugere. DE spørger desuden til, hvorvidt den i bemærkningerne til lov nr. 1399 af 5. december 2017 beskrevne solidariske model for fordeling af omkostningerne mellem virksomhederne passer ind i forhold til lovbemærkningerne til lovforslag L 178.

Det er korrekt, at det vil blive dyrere for forbrugere i mindre netvirksomheder med udgangspunkt i de foreslåede gebyrsatser. Hensigten med lovforslaget og de i bekendtgørelsen foreslåede bestemmelser om betaling for tilsyn med beredskabsarbejdet i el- og naturgassektorerne er at sikre, at de virksomheder, der modtager en ydelse, betaler for den ydelse, som de modtager. Gebyrsatserne skal i videst muligt omfang være omkostningsægte. Energistyrelsen har derfor i lovforslag L 178 af 2018-19 lagt op til en gennemsigtig og lige fordelingsnøgle for alle virksomheder i el- og naturgassektorerne, som er omfattet af beredskabsbekendtgørelserne for disse sektorer.

Energistyrelsen foretog allerede i forbindelse med tilblivelsen af lovforslag L 178 en vurdering af, hvorvidt Energistyrelsens eksisterende gebyrmodeller i el- og naturgasforsyningslovene kunne genanvendes til gebyrfinansieringen af tilsyn med beredskabsarbejdet i el- og naturgassektorerne. Energistyrelsens konklusion herpå blev, at det ville være uhensigtsmæssigt at anvende de eksisterende gebyrmodeller, fordi gebyropkrævningen ville blive skæv alt efter, hvilken type virksomhed, der var tale om. Såfremt Energistyrelsen skulle anvende de allerede eksisterende gebyrmodeller, f.eks. timeafregnet gebyrer og lovfikserede grundbeløb fordelt efter energienheder transporteret til forbrug i Danmark, ville virksomheder med elproduktionsbevilling blive timeafregnet, mens netvirksomhederne ville skulle betale solidarisk for hinanden. Dette blev vurderet uhensigtsmæssigt, da virksomhederne, når de er i samme kategori og har anlæg med samme klassificering efter hhv. it-beredskabsbekendtgørelsen og de almindelige beredskabsbekendtgørelser, modtager den samme "mængde" af tilsyn, uanset om de er netvirksomhed eller produktionsvirksomhed. Produktionsvirksom-

heder ville risikere at skulle betale mere end netvirksomhederne, selvom de ville modtage den samme ydelse.

Energistyrelsen valgte således at arbejde videre med en gebyrmodel, der er baseret på en fordelingsnøgle, som kan anvendes på alle typer virksomheder, der modtager beredskabstilsyn. Denne fordelingsnøgle baserer sig, som beskrevet i lovforslag L 178, på el- og naturgasvirksomhedernes kategorisering og klassificering af deres anlæg efter de tre beredskabsbekendtgørelser for el- og naturgassektorerne.

Denne kategorisering og klassificeringen betragtes som en grundpille i beredskabslovgivningen på el- og naturgasområdet. Denne grundpille er ens på tværs af alle virksomheder, uanset om der er tale om en elnetvirksomhed, elproduktionsvirksomhed, produktionsbalanceansvarlig, naturgasdistributionsselskab eller et naturgaslager.

Det er samtidig et udtryk for, hvor meget tilsyn der føres med virksomhederne, da kategori 1-virksomheder modtager mere tilsyn end kategori 2- og 3-virksomheder.

På baggrund af ovenstående er en fordelingsnøgle baseret på kategorisering og klassificering efter Energistyrelsens vurdering ideel til at sikre proportionalitet og ensartethed i, hvor stort et beløb virksomheden skal betale. Samtidig vurderes den i videst muligt omfang at være omkostningsægte.

Det fremgår også af Radius' høringssvar, at Radius finder, at den foreslåede fordelingsnøgle er hensigtsmæssig, da den sikre ensartethed på tværs virksomhedstyperne, og der samtidig tages hensyn til virksomhedernes størrelse og kritikaliteten af virksomhedernes anlæg.

På denne baggrund kan Energistyrelsen ikke efterkomme DE's anmodning om ændring af fordelingsnøglen for gebyroprkrævning til Energistyrelsens tilsyn med el- og naturgasvirksomhedernes beredskabsarbejde.

3. DE bemærker endvidere i sit høringssvar, at der i bemærkningerne til lovforslag L 178 samlet set vurderes, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er neutrale, da virksomhedernes betaling for tilsynet alene flyttes fra tariffbetaling hos Energinet til gebyrbetaling hos Energistyrelsen. DE bemærker dog, at den i bekendtgørelsen foreslåede betalingskategori, skævvrider fordelingen af omkostningerne set i forhold til Energinets opkrævning over systemtarifferne.

Energistyrelsen finder, at bemærkningerne til lovforslag L 178 er korrekte, idet Energinets tariffer må forventes nedsat tilsvarende proportionelt med de gebyrer, som Energistyrelsen fastsætter i medfør af de foreslåede § 9-11. Således vil omkostningerne for erhvervslivet samlet set være neutrale. Energistyrelsen medgiver, at fordelingen af udgifterne mellem de enkelte virksomheder bliver anderledes, når metoden for finansieringen af tilsynet ændrer sig. Dette er et udtryk for, at virksomhederne i højere grad end tidligere kommer til at betale for den ydelse, de reelt modtager.

4. DE anfører i sit høringssvar, at det af bemærkningerne til lovforslag L 178 fremgår, at der skal ske en efterregulering af det betalte gebyr for at sikre, at der hverken betales for meget eller for lidt, men at der til gebyrerne for beredskabs-tilsyn mangler en efterreguleringsbestemmelse tilsvarende til den foreslåede bestemmelse vedrørende de timeafregnede gebyrer.

Der er foreslået tilføjet en efterreguleringsbestemmelse på de timeafregnede gebyrer, fordi der er en-til-en sammenhæng mellem den leverede ydelse fra Energistyrelsen, og det opkrævede gebyr fra de enkelte virksomheder. Det er derfor vurderet formålstjeneligt at efterregulere.

Betaling for tilsyn forbundet med beredskab bygger på en fordelingsnøgle, således at der ikke nødvendigvis er fuldkommen en-til-en sammenhæng mellem, hvor meget tilsyn der er ført med den enkelte virksomhed, og den betaling der opkræves. Derfor vil der ikke på samme måde som med de timeafregnede gebyrer ske en efterregulering af disse gebyrer.

Energistyrelsen er samtidig forpligtet til at tilstræbe balance mellem omkostningerne forbundet med det gebyrbelagte område og indtægterne over en løbende 4-årig periode, jf. Budgetvejledningen. Der sker derfor ikke en direkte efterregulering af de enkelte beløb, som virksomhederne betaler efter § 9-11. Men beløbssatserne vil forventeligt blive justeret over tid, således at Energistyrelsen kun opkræver, hvad der er nødvendigt for at dække udgifterne til beredskabstilsynet. Denne justering vil forventeligt også kunne forekomme imellem de fire gebyrkategorier, hvis det fremadrettet viser sig, at der er væsentlige afvigelser mellem det faktiske forbrug af tilsynstimer med virksomhederne i en gebyrkategori og det på nuværende tidspunkt estimerede tidsforbrug.

Af disse grunde vil Energistyrelsen ikke indsætte en efterreguleringsbestemmelse på samme måde, som den foreslåede § 3, der kun er gældende for de timeafregnede gebyrer.

5. DE anfører i sit høringssvar, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 178, at det forventes, at netvirksomhederne vil få mulighed for at øge deres indtægtsrammer som følge af en forøget omkostning til myndighedstilsyn. DE beder Energistyrelsen bekræfte, at dette er tilfældet og ikke blot en forventning.

Energistyrelsen kan bekræfte, at § 26, stk. 3, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 969 af 27. juli 2018 om indtægtsrammer for netvirksomheder tillader Forsyningstilsynet at forhøje en netvirksomheds omkostningsramme og justere det samlede forrentningsgrundlag i reguleringsåret, såfremt en netvirksomhed får meromkostninger som følge af opgaver om betaling af omkostninger til myndighedsbehandling i henhold til lov om elforsyning eller regler fastsat i medfør heraf. Dette kræver dog en forudgående ansøgning fra netvirksomhederne til Forsyningstilsynet om en sådan forhøjelse jf. § 26, stk. 1.

Bekendtgørelserne om beredskab og it-beredskab for el- og naturgassektorerne

1. DE og DFV anfører, at det er uhensigtsmæssigt, at virksomhederne nu i henhold til bekendtgørelserne som en del af tilsynet skal sende beredskabsmateriale til både Energistyrelsen og Energinet, således at Energinet kan varetage sin koordinerende rolle i el og naturgassektorerne beredskabsplanlægning. DE og DFV foreslår, at der tages hensyn til virksomhederne, og at disse derfor kun skal sende materialet til Energistyrelsen, der må videreformidle dette til Energinet, med henblik på at undgå dobbeltadministration.

Energistyrelsen imødekommer DE og DFV's ønske om større brugerhensyn og undgåelse af dobbeltadministration hos virksomhederne, samt for at skabe overensstemmelse med kravene om fremsendelse af konklusionerne fra risiko- og sårbarhedsvurderingerne, ændret formuleringerne i § 6, stk. 4, 2. pkt. i henholdsvis bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektorerne, så Energistyrelsen skal videreformidle konklusionerne fra risiko- og sårbarhedsvurderingerne til Energinet, på samme måde som det er tilfældet i den foreslåede § 10, stk. 7 i bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne.

Krav om fremsendelse af it-beredskabsplaner til Energinet efter de foreslåede § 15, stk. 4 (tidligere § 14, stk. 8) og beredskabsplaner efter de foreslåede § 4, stk. 1, 4. pkt. i bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren er endvidere blevet slettet, og planerne skal således kun fremsendes til Energistyrelsen.

2. DE foreslår, at Energinets udarbejdelse af vurderingen af it-relaterede risici og sårbarheder for det sammenhængende elforsyningssystem jf. bekendtgørelsens § 11, skal ske i dialog med og inddragelse af de relevante virksomheder.

Det fremgår af bestemmelserne, at Energinet modtager de enkelte virksomheders risiko- og sårbarhedsvurderinger, og at de på den baggrund skal foretage en vurdering af den samlede sektors sårbarheder. Herunder indgår vigtigheden af de enkelte virksomheder og deres anlæg. Energinet har mulighed for at inddrage sektoren i forbindelse med udarbejdelsen, men da det er Energinets ansvar at udarbejde risiko- og sårbarhedsvurderingen for hele sektoren, er det alene Energinets ansvar at træffe konklusionen på risiko- og sårbarhedsvurderingen for den samlede el- og naturgassektor.

3. DE og Radius foreslår, at der sker en præcisering i § 19, således at det nærmere beskrives, hvad der forstås ved "mindre øvelser", da evalueringer af "mindre øvelser" har en anden indrapporteringsfrekvens end "almindelige øvelser".

Energistyrelsen kan imødekomme DE og Radius ønske om en præcisering af begrebet "mindre øvelser". Energistyrelsen har på baggrund heraf tilføjet en definition af begrebet i § 3, stk. 1, nr. 7, der har følgende ordlyd: "Mindre øvelser: Øvelser der træner enkelte dele af virksomhedernes it-beredskabsplaner, herunder, men ikke begrænset til, test af SINE-Radioer, test af telefonlister, kontrol med sikringsforanstaltninger for forsyningskritiske it-systemer".

4. DE udtrykker i sit høringssvar bekymring for kompromittering af beredskabs- og planmateriale for energisektoren ved, at det nu skal ligge hos både Energinet og Energistyrelsen. DE henviser til, at de allerede gav udtryk for en bekymring om kompromittering i forbindelse med høringen af den gældende bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne tilbage i 2017, hvorefter dette materiale skulle ligge hos Energinet. Endvidere henviser DE til den ordning, som Center for Cybersikkerhed anvender i forhold til telesektorens virksomheder, hvorefter materialet kun skal udleveres efter påkrav.

Energistyrelsen deler DE's opfattelse af, at der er behov for beskyttelse af følsomme oplysninger i forbindelse med både det almene og it-beredskabsarbejdet. Det er imidlertid fortsat en forudsætning for Energinets koordinerende arbejde, at de får adgang til konklusionerne fra virksomhedernes risiko- og sårbarhedsvurderinger, hvorfor det ikke kan fraviges.

Energistyrelsen skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det udelukkende er konklusionerne vedrørende risiko- og sårbarhedsvurderingerne, der SKAL fremsendes til Energistyrelsen. Som nævnt under punkt 1, har Energistyrelsen

ændret de foreslåede paragraffer, der foreskrev, at Energinet skulle have virksomhedernes almene- og it-beredskabsplaner.

Det skal også understreges, at det er virksomhedernes ansvar at sende planmaterialet og andet følsomt materiale efter alle tre beredskabsbekendtgørelser på en måde, der tilsikrer fortrolighed og integritet af materialet jf. § 29, stk. 3 i bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, samt de foreslåede § 32, stk. 2 i bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren. Planmaterialet vil på samme måde som konklusionerne fra risiko- og sårbarhedsvurderingerne og beredskabsplanerne kunne fremsendes via brev, i den "securefile-løsning", som Energinet udviklede i 2018, eller på en hvilken som helst anden måde, hvorpå fortrolighed og integritet tilsikres. Energistyrelsen overtager "securefile-løsningen" sammen med tilsynsopgaven fra Energinet.

Følsomt materiale, der ikke længere benyttes, skal desuden fortsat destrueres, jf. § 29, stk. 4 i bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne, samt de foreslåede § 32, stk. 3 i bekendtgørelse om beredskab for elsektoren og bekendtgørelse om beredskab for naturgassektoren.

Det er på baggrund af ovenstående forhold Energistyrelsens vurdering, at behandlingen af følsomme oplysninger er underlagt høj fortrolighed og håndteres seriøst af både Energistyrelsen, Energinet og virksomhederne selv. Alle parter sikrer, at fortrolige oplysninger forbliver fortrolige, og at ingen myndigheder eller virksomheder får adgang til eller beholder materiale længere, end hvad der er nødvendigt, for at alle parter kan varetage deres rolle i el- og naturgassektorens beredskabsplanlægning.

Andet

1. DFV anfører i sit høringssvar, at fjernvarme- og kraftvarmeselskaberne har stort fokus på at afværge omkostninger, bureaukrati og vanskelig regulering, og at nye regler og gebyrer således må ses i sammenhæng med de eksisterende administrative og økonomiske byrder. DFV skriver endvidere, at hvis regler, krav og gebyrer bliver for omfattende for særligt de decentrale kraftvarmeenheder, så vil reaktionen være at fravælge deltagelsen i såvel elmarkederne som den fysiske balancering af elsystemet, løsning af beredskabsopgaver ved at frakoble sig elsystemet og i yderste konsekvens træffe beslutning om at lukke hele virksomheden.

Energistyrelsen er meget opmærksom på ikke at påføre virksomheder i energisektorerne unødige krav eller gebyrer. El- og naturgasvirksomhederne har siden

2005 skuldet lave beredskabsarbejde og siden 2017 også skuldet udføre it-beredskabsarbejde. Der er derfor ikke som sådan tale om nye krav i forbindelse med genudstedelsen af de tre beredskabsbekendtgørelser. Derimod sker der ved denne reviderede regulering en reduktion i de krav, der stilles til virksomhederne, herunder f.eks. i forhold til fremsendelse af følsomt materiale, således at sikre it-løsninger kan bruges i stedet for brev eller faxmaskine.

Energistyrelsen er ligeledes opmærksom på ikke at opkræve mere i gebyr fra virksomhederne, end hvad der er nødvendigt for dække Energistyrelsens omkostninger til tilsyn. Således følges der, som beskrevet i punkt 4 under afsnittet til betalingsbekendtgørelsen, løbende op på Energistyrelsens omkostningsniveau, således at gebyrerne kan blive justeret herefter.

2. DFV anfører i sit høringssvar, at de har deltaget i arbejdet med den nye cyber- og informationsstrategi for energisektoren og bakker positivt op om strategien. DFV pointerer dog samtidig, at der i forbindelse med udrulningen af strategiens initiativer skal være stort fokus på at sikre hjemmelsgrundlaget for virksomhedernes investeringer i cyber- og informationssikkerhed, således at Forsyningstilsynet ikke underkender omkostningerne til cyber- og IT-sikkerhed som værende nødvendige.

*Energistyrelsen har noteret sig DFV's bemærkning, men vil også samtidig hen-vise til behandlingen af spørgsmål om finansieringen af virksomheders fremtidige it-sikkerhedstiltag, der måtte udspringe fra arbejdet med Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets Cyber- og informationssikkerhedsstrategi for energisekto-
rerne til de(n) styre- og arbejdsgrupper, der oprettes i forbindelse med strategi-
arbejdet.*